

היה כמעט ברור כי אפילו ההגנה התתי-כבוידית לא תאפשר לחושי ואנשיו להעלים את המתרחש בעיריית חיפה.

אורחים

שלב נוסף

האונייה בת 6500 הטונות שצננה בנמל חיפה עם שחר לא היתה שונה במראה מכלי השיט הרבים הסרים מדי שבוע בשבוע לנמלה של עיר הכרמל. אולם צירוף ימים לים אשר התנוססו עליה היה מוזר ביותר: על אחד התרנים התנופף הדגל השחור-אדום-הזהוב של גרמניה. על התורן השני — דיגלה התכול לבן של ישראל.

הצירוף המוזר לא נשאר בעינו זמן רב: אחד מעובדי הנמל הבחין בדגל הגרמני, מיהר להתקשר עם משטרת הנמל. המשטרה התקשרה עם האונייה, אלטאיר. רביהחובל הגרמני, צהביהשער קארל ליגמן, הבין את הרמז, פקד להוריד את דגל ארצו. להעלות במקומו את דגל חברת ארגו, לה שיכח האונייה.

בירה גרמנית. פריקה מטען הברזל, שהביאה האנייה הגרמנית בשביל סוגל בונה, בוצעה ללא תקלות עליידי 40 עובדי נמל, שעברו בדיקת מהימנות מיוחדת. ליתר בטחון הוצבו על סיפון אלטאיר ובקריבתה שוטרים מצויינים במשדורים. בינתיים השתדל סוכנה החיפאי של חברת ארגו, אהרן רוזנפלד, להנעים לאנשי-הצוות הגרמניים את שהותם בארץ-הקודש.

תכנית הכיורים של האורחים היתה גדושה בבוקר הסיע אותם רוזנפלד, הצבר, ליד זכרון-יעקב, לתפילת-יום-ראשון בנצרת. יושבי נצרת קיבלו את המלחים הגרמניים בשימחה, הצליחו למכור להם שפע של מנורות, בערב הוחזרו להמאים לחיפה, הופיעו במסיבת עתונאים שנערכה עליידי רוזנפלד.

המסיבה שנערכה על בקבוקי בירה גרמנית, היתה גדושה שאלות קולעות ותשורת בות חקמקות. מישוה עורר את בעיית הדגל הגרמני, ורוזנפלד ורביהחובל מיהרו להעביר את השיחה לפסים אחרים. ענייני אחר שאל למעשיו של רביהחובל במלחמת העולם האחרונה, תשובתו של לוגמן היתה, כנראה, מוכנה מראש: "בריאיתי היתה לקויה. עבותי במשמרה-החומים".

כאשר דלל אוצר השאלות ונסתתם מקור התשובה הסתיימה המסיבה בלחיצות יד. אמר רביהחובל לוגמן בחיוך אדיב: "להתראות, נשוב לכאן בקרוב". משתתפי המסיבה ידעו כי הוא דיבר אמת. הם ידעו גם כי היה זה שלב נוסף בדרך להנפת הדגל השחור-אדום-הזהוב מעל למשכנה של נציגות גרמנית בישראל.

טבריה

הוא המשיך לגהץ

היומנאי בתחנת משטרת טבריה היה מופתע לחלוטין: לפניו עמד גבר צנום, גבוה, בעל שפם שחור מהזור, הגיש לו זר גלד יולות אדומות, ביקש שיאשר וירשום ביומנו כי הזר ראוי להגשה לאשתו. לא, לא היתה זאת הלצה. הסביר בעל הזר בקצרה: "הכיתי את אשתי. השופט ציוה עלי להגיש לה זר פרחים פעם לחודש משך שלושה חדשים, החל מהיום". הוא שב והושיט את הזר.

היו זמנים בהם קטפו ניצה ויצחק פרחים ללא צו של בית-המשפט! היה זה זמן, לפני שלוש שנים, אז שירתה ניצה בחיל-הים, בו שירת גם יצחק. הם נפגשו עוד לפני כן, שעה שהגיעה ניצה מפולין, עבדה במלון ציון הטבריאני. יצחק עבד בקולנוע אביב. מול מלון ציון.

בעיני ניצה מצא חן השפם השחור של יצחק, ובעיניו — העינים התכולות של ניצה והיוכה הלבבי. הם התחתנו עוד כצבא השתקפו בעיר מולדתו של יצחק, טבריה. יצחק התגייס למשטרה, אולם עזב אותה לאחר תקופה קצרה, ניסה למצוא משרה מכניסה יותר — לא הצליח. ניצה כילתה את ימיה בחדר קסו, אשר קיבל הזוג מן הרכוש הנטוש, בשכונת-ההר, פסיעות מספר מקברו של רבי עקיבא, טיפלה בבתה הקטנה, אביבה, מאוחר יותר גם בבנה הצעיר, אברהם.

פיר על הראש. השניים היו בעלי מזג שונה: ניצה התלהבה והתיאשה במהירות.

יצחק קיבל את המצבים השונים בקוררוח ולא איכפתיות גמורה. הם נוכחו שאין הם מתאימים איש לרעותו. השפם השחור כבר לא היה כה יפה בעיני ניצה. גם עיניה התכולות איבדו את חיוכם הוהר. יצחק התחיל להעדר מן הבית למשך ימים תמימים.

הוא לא הופיע בבית גם יומיים לפני הריב הגדול. ביום השלישי של היעדרו (יום שבת) ירדה ניצה לבית הוריו של יצחק, מצאה את בעלה מגהץ את חולצתו בקוררוח, מפום משהו מתחת לשפמו המהדרה. "ביקשתי ממנו שיסביר את התנהגותו", העידה ניצה בבית-המשפט מאוחר יותר, "הוא לא השיב, המשיך לגהץ ולפזם. קוררוחו הוציא אותי מכלי. צעקתי לו שישב מיד הביתה. מיד. מיד." יצחק השליך עליה סיר אשר היה לידו, פצע אותה בראשה. הם נזל ממנו כמו מים — והוא המשיך לגהץ. נא אמצולנס ולקחו אותי למגן-היהודים".

ידיים בכיסים. הווג נפגש שוב בפני שופט-שלום בעל בלורית-כסף, שפם אנגלי שחור, ועינים נוצצות-שחורות: יעקוב בר זאב. יצחק תחב את ידיו בכיסיו, עמד והאזין בקוררוח לפרשת התביעה: תקיפת אדם שלא כחוק וללא הסכמתו. פנה אליו השופט: "לו היית גם אז עומד עם ידיים בכיסים, לא היית עומד היום בפני". יצחק הבין, הוציא את ידיו והמשיך להאזין.

הדיון היה קצר: כחצי-שעה. גם פסק הדין כלל מספר מועט של שורות כתובות בכתב יד מהיר: "חודש מאסר על תנאי שיעבור עבירה מסוג זה משך שנתיים וצו

מפויסת ניצה מרדל זבת השופט אמר: "פרחים!"

להביא זר פרחים לניצה פעם לחודש משך שלושה חדשים. היומנאי של התנהגות-המשטרה חייב לאשר בכל פעם אם הזר ראוי להגשה."

השבוע מצא יצחק עבודה באחד מבתי-החרושת של טבריה. ניצה עבדה כרגיל, בחדרה ועל השולחן, בכדי-פרחים צנוע, עמדו הגלדילות האדומות. לא היה זה השי היחיד של יצחק. ניצה הוציאה מארון הבגדים קופסה קטנה, קשורה בסרט כחול, ובה בק"בוק מיקולון פרחי-כרמל. הבושם האהוב ביותר עליה. בעיניה נצנץ חיוך.

פשעים

סדק בכבלים

התופים רעמו. החלילים השמיעו את קולם החד. עשרות רגליים העלו ענני-אבק במחול הדבקה. שמחת חגיגת-החתונה, שנערכה ב"כפר יסף" הדרוזי היתה בשיאה. רק שני אורחים צעירים, כוכב ואחמד ספיה, ישבו מן הצד, דוממים וקודרים. כוכב, שחומת הפנים וחומת-העיניים, שני

אה את בעלה, אחמד, בכל ליבה. הוא היה בךדווה, והרירה אילצוה להינשא לו, שבו עיים לפני כן, אף על פי שהיא אהבה צעיר אחר מבני הכפר. עתה, למראה השמחה הסוערת, התעוררו בכוכב הירחורים נוגים על חופש-האיבה וזכות בחירת-הבעל. ההריונים הגיעו לשיאם בהחלטה נמרצת: להירפס מן הבעל השנוא — בכל מחיר.

ההודמנות לביצוע ההחלטה הגורלית לא איחרה לבוא. כעבור שעה קלה קם אחמד ממקומו, אמר כי הוא הולך לישון, היות ו"עליו להשכים קום למחרת בבוקר. כוכב ש"התה בחגיגה שעה נוספת, אחר קמה וחמקה באפילת הלילה לעבר ביתם המשותף, לקחה חבל עבה, שהיה מוטל בחצר, נכנסה מגימה.

אחמד הישן לא הספיק אפילו לקרוא לעורה, כוכב הידקה את החבל על צהארו בכל כוחותיה, התבוננה בשלחה בפרפוריו ה"אחרונים ובלשוננו המשוברכת. כאשר חזל אחמד לפרפר, לקחה כוכב פרימוס, שעמד ב"קרבת מקום, שפכה את הנפט על המיטה, הדליקה גפרור.

שמן את עושה? רוצחת! היה זה קולו של חסן ספיה, אביו של אחמד. הפחד סימר את כוכב אל מקומה. היא ראתה את האב פורץ לחדר, כשבידו מכוש כבד, הספיקה לפלוט זעקה חלושה, בטנם ננעץ חוד ה"מכוש בגולגלתה. אחיו הצעיר של אחמד, שחזר מן החגיגה כעבור שעה קלה, מצא רק שתי גויות מוטלות בתוך שלולית-דם, על גבי מיטה חרוכה.

שמן למדורה. החקירה המוקדמת לא העלתה דבר. רק לאחר שגייסו השלטונות לעזרתה את הח"כ הדרוזי ג'אבר דאהש, פתח חסן ספיה את פיו לרוחה: "כן, הרגתי אר"תה. אבל עשיתי זאת מפני שהיא הרגה את בני". הוא נעצר, מחכה עתה לביורור דינו בבית-הדין המחוזי בחיפה.

אולם בזה לא נסתיימה הפרשה. כבר יסיף כולו התפלג לשני מחנות: הצעירים הצדיקו את מעשה של כוכב. הזקנים הצדיקו את מעשה האב, שגאל את דם בנו התנוק.

שפכה שמן על מדורת המחלוקת: קמר באאי, נציגת האירגון הבינלאומי של הנשים הבהאיות, שבאה למקום להרצות על בעיית הנשים במרחב. היא נשאה נאום נמלץ על זכותה של כל נערה לבחור בגבר אהוב ע"ליה. נצאה בהתקפת-חץ על המוהר המשולם לאביה-הכלה. נערות הכפר האוינו לדבריה כשפניהן סמוקים. הצעירים נסערו, הבטיחו להקים מחתרת, אשר תחסל את כל הדוגלים בשלטון החרים על בניהם. עדיין לא היה ברור מי יהיה בין המחוסלים. אולם דבר אחד היה ודאי: ככלירה-הפלדה של המסורת התחילו להיסדק.

תמרורים

נישואין. מנואלה (מנה) יבזרוב, 27, מוויי אולוגיית (מומחה למינהל בתי נכאת) חניכת פאריס וקצינת ח"ן לשעבר וקליה פולר, סגן הקונסול האמריקאי בתל-אביב, בטקס נישואין אורחי בניקוסיה, קפריסין. מנה, בתם של אלכסנדר (כיבוש השמחה) עזר, מנהל בנייני האומה ויועץ הממשלה להחירות, ורביקה וולקנסטיין, לשעבר אחות ראשית של הדסה, תל-אביב ומפקחת על האחיות מ"טעם משרד הבריאות, נאלצה לחכות שנה ל"נישואיה, עד שאושרו, כתוק שירות החוק האמריקאי, עליידי הסטייט דפרמנט.

נחוג. יום הולדתו השמונים של מרדכי גולניקי, מארגן האופירה הראשונה בארץ ומנצח כל האופירות שלאחריה (כולל האר"פירה הישראלית של אויס דה-פיליס), גולניקי קיז, בן תחאי יהודי באוקראינה, החל בקריירה המוסיקאית שלו בגיל עשר כמסורד (מקלהן) בבית-הכנסת, התחנך בקונסרבטוריה הירושאית למוסיקה, ניצח בראשית המאה על תזמורות אופירה ככמעט כל עיר רוסיה ה"חשובות, מאסטרן עד טיפליס, מחרקוב עד אירקוצק. אחר המהפכה ערך בלינינגרד קונצרט, בהשתתפות הזמר פיאוור איחונוביץ שליזאפין, שהכנסותיו הוקדשו ל"סוד אר"פירה ארצישראלית. החלטה זאת הוגשמה רק ב"3192 כאשר גולניקי עלה ארצה, ארגן את האופירה הראשונה בארץ (הצגת הככר"רה: ל"ה טראווייטה של חודי).

* דת צעירה-ביחס שנוצרה בסוף המאה ה"9 על-ידי האציל הפרטי בהאולדה, מזהה את אלוהים עם הטבע, מהווה מזיגה מושלמת של עיקרי הדתות הקיימות.

ליהודים היתה

אורה ושמחה...

הנשפיה שלך תצליח ביותר, אם תכין בעוד מועד "שרי קורדיאל (וישניאק)", "פלום קורדיאל", קוניאק "סובריין" ויין "ישן" — מהמשקאות הידועים לתהילה מיקבי ש. פרידמן ובניו (כרמל אוריגניל), פתח-תקוה.

האמצעי המושלם למצב רוח מרומם.

היא שכחה

את הבקבוק בבית...

למי מאתנו זה עוד לא קרה? — אם זה היה בבקבוק לחמר ניקוי אין זה אסון, כי האשה המודרנית לא תשא עוד בבקבוקים כבדים של חמרי ניקוי. כיום קונים נ"ר קיי, מקלון הסלא המוצק, בבית שמים אותו בצננת מלאת מים, כעבור זמן מה מצהיבה התמיסה ויש לך חמר ניקוי נזול, מרוכז ביותר להדחת כלים, נקוי דלתות, חלונות ורצפות. ניקי"כשר, חסכוני, המחיר 225 פ"ר. הוצרת "נקה", המפיצים היחידים אקא.

שמרו על עטיפות "ניקי" ! הן בעלות ערך !

הודעה חשובה

שלח אלינו תמונה בגודל גוליה או קטנה יותר ונחזירנה לך תוך 15 יום צבועה בצורה אמנותית בצבעים טבעיים במחיר העממי של 500 פ"ר.

את התמונות והסכום בצירוף מעטפה ובול לשם החזרת התמונה יש לשלוח לת. ד. תל-אביב.

כל עקרת

בית מעדיפה

את:

אה ועדין אכל סבון